

antager imidlertid, at det vilde være forbundet med saa mange Vanskeligheder, at der ikke kan foreligge Udset til den Sags Gjennemførelse i den nærmeste Fremtid. Storpoltikken er altsaa grundlovstro. Dernæst er den altid saglig, den behandler Sagerne i Forhold til deres egentlige Væsen. Og dernæst er den sparsommelig. I sidstnævnte Henseende er Storpoltikken i en afgjort Modsatning til Finantsministeren, thi den har ham noget mistænkt for, at han er lidt tilbøielig til at ødsle med Statens Midler; det er derfor godt, at man betragter Sagerne ogsaa fra dette Synspunkt, fra det sparsommelige Synspunkt. Endvidere faae vi ved enhver Leilighed at vide, at Storpoltikken er fredssommelig; Intet ligger fjernere fra dens Tanke end at ville Strid og Riv; Intet er den modbydeligere at se end Verklingske Tidende omtale Udset til, at der kan komme en Konflikt, hvis Storpoltikken stiller sig paa en vis Maade. Men trods alle disse Bestræbelser, trods alle disse gode Forsætter, der saaledes ligge for til Betsuelse i Overflødighed, kommer der altid en Hindring i Veien, naar de gode Forsætter skulle udføres. Der ligger altid en Sten lige for, som man ikke kommer ud over, og man bliver derfor hindret i at udføre, hvad man saa gjerne vilde: at give os en tilfredsstillende Lovgivning og en tilfredsstillende Finantslov! Hvad er det da, der ligger i Veien, hvad er det da, som man bestandig støder an mod? Det er væsentlig to Hindringer, der møde. Den ene Hindring er denne, at Regjeringen er afsmægtig; Regjeringen formaar Ingenting at føre igjennem, og hvad nyter det saa, man forhandler med Regjeringen? Man kan i Grunden — og det er det Resultat, hvortil man saa hyppig kommer — ligesaa godt strax sige Nei og dermed afgjøre Sagen! Jeg tror, at der vilde være vundet meget, hvis Storpoltikken i Fremtiden vilde supplere disse Udtalelser med en Forklaring over, hvorledes det da gaar til, at Regjeringen Intet kan gennemføre, hvad der er Grunden til, at Alt eller saa godt som Alt maa ligge hen. Ja, Forklaringen ligger jo overmaade nær. Lovgivningsvirksomheden er afhængig af 3 Faktorer, og naar den ene af disse trækker sig tilbage og standser, kan denne ene standse det hele Maskineri. Derjom Storpoltikken altsaa gjorde opmærksom paa, at Lovgivningsmagten standser, fordi den griber med den ene Haand i Hjulet og holder det fast, og at det er derfra, Umuligheden af at føre Noget igjennem stammer, saa vilde Sagerne bedre opklares, end det hidtil har været

Tilfældet. Derjom man blot vilde spørge: Hvorfor kan Regjeringen ikke udrette Noget? og saa ogsaa vilde svare: Fordi vi sige Nei til dens Lovforslag, saa vilde man hele Landet over have en Forklaring, hvortil der trænges. Jeg tillader mig at henstille dette, om det ikke vilde være en Kamp med mere aabent Visir, hvis Storpoltikken i Fremtiden indtog denne Stilling. — Det Andet, der er i Veien for at udrette Noget, er det, at Sagerne ikke ere tilstrækkelig oplyste. Det er Dplysninger, man mangler paa alle Punkter. Den meget ærede Krigsminister har nylig givet et meget morsomt Exempel af en ganske speciel Beskaffenhed, nemlig at naar allerede i Fjor et Faktori var raaddent, er det ikke tilstrækkelig Dplysning til, at man kan bygge et nyt i Nar. Der lod sig naturligvis fremdrage mange Exempler af samme Beskaffenhed, men de ville komme i Overflødighed til Sagens 2den Behandling. Dette kan maaste være Grund til i Diebliffet at betragte Sagerne i denne Henseende fra et noget almindeligere Synspunkt og da at gjøre opmærksom paa, hvorledes enkelte Sager ere behandlede just med Hensyn til Manglen paa Dplysninger. Der er i Finantslovsforslaget foreslaaet oprettet et Handelsdirektorat; et saadant have vi ikke havt før, det er noget Nyt; der føles stor Trang dertil, navnlig fra Handelsstandens Side, og der foreligger staaende Vidnesbyrd om, at man venter sig Noget af et saadant Direktorats Virksomhed. Hvorfor kan man da ikke gaa ind derpaa? Jo, Grunden er den, at et saadant Handelsdirektorat staar i Forhold til Toldloven. Vi have jo forhandlet i mange Nar om Toldloven, og det er ikke blevet til Noget. Vi huske jo den Toldlov, vi havde i Fjor, og vi huske Grunden, hvorfor den ikke blev til Noget og ikke kunde blive til Noget. Men Faktum er jo dette, at vi ikke fik nogen Toldreform igjennemført, og efterjom Toldreformen ikke er gennemført, saa er der heller ingen Grund til at gaa ind paa et Handelsdirektorat! Nu kan man maaste synes, at det var bedre at vende Sagen om; man kunde maaste forestille sig, at et saadant Handelsdirektorat kunde give nyttige Raad og Bistand med Hensyn til Toldlovens Afværelse, men dette Hensyn kan ikke komme i Betragtning. Det Rette er det, som jeg nu har sagt, det Rette er det, at Toldloven ikke er kommen igjennem, og da Toldloven ikke er igjennemført, kan man ikke bruge et Handelsdirektorat! Et andet Exempel skal jeg give fra Søforterne. Der er paa Finantslovsforslaget foreslaaet Udbringinger paa Kjøbenhavns Besættning fra Søfiden og dennes Forsyning